

Kuru Üzümle Raisin Vine Yapraklarında Asit Gidericilerin Miktarları Üzerinde Bir Araştırma

Ali BATU¹ — Nihat AKTAN²

¹Cumhuriyet Univ. Tokat Ziraat Fak. Gıda Bilimi ve Tekn. Bl. — TOKAT

²Ege Univ. Müh. Fak. Gıda Müh. Bölümü — İZMİR

ÖZET

Pekmez Üretimindeki aşamalarda şiranın asidinin giderilmesi büyük önem taşır. Pekmezin kalitesini etkileyen bu işlemin en uygun asit giderici ve bunun en uygun miktarı ile yapılması halinde önemli ölçüde ekonomik kazanım sağlanır ve daha kaliteli bir ürün ortaya çıkar.

Yapılan bu çalışmada genel asit miktarı 5-6 g/L olan üzüm şirasında asitliğin istenilen düzeye indirilebilmesi için kalsiyum karbonat (CaCO_3) içeriği % 50-60 olan pekmez toprağından litreye 7 g, % 60-90 CaCO_3 içereninden ise yine litreye 6 g pekmez toprağı kullanılması uygun bulunmuştur. Pekmez toprağı yerine teknik CaCO_3 kullanılmastı durumunda ise bir litre şira için 3 g yeterli olmuştur.

Saptanan bu miktarlardan daha fazla pekmez toprağı veya teknik CaCO_3 kullanılması halinde şiraların renklerinin okside olduğu ve berraklığını azalttığı gözlenmiştir.

SUMMARY

In this study, to reduce the acidity of raisin vine that has total acidity of 5-6 g/L to the desired level, the various quantities of acid remover soils as; CaCO_3 content of 50-60 % 10 g per liter, CaCO_3 content of 60-70 % 7 g per liter and CaCO_3 content of 80-90 % 6 g per liter were used. In the case of using technic CaCO_3 for per liter of raisin vine were found to be sufficient.

In this study, to reduce the acidity of raisin vine that has total acidity of 5-6 g/L to the desired level, the various quantities of acid remover soils as; CaCO_3 content of 50-60 % 10 g per liter, CaCO_3 content of 60-70 % 7 g per liter and CaCO_3 content of 80-90 % 6 g per liter were used. In the case of using technic CaCO_3 for per liter of raisin vine were found to be sufficient.

In the condition of using the quantity of technic CaCO_3 and pekmez soil higher than determined in this study, the oxidized and darken raising vine colors were observed.

1 — GİRİŞ

Asmanın anavatanı olan Anadolu çok eski çağlardan beri zengin üzüm çeşitleri ile şöhret bulmuştur. Ülkenin hemen her yeri bağcılıkla elverişlidir. Bu bakımdan Anadolu bir bağ-bahçe cennetidir. Türkiye Dünyada bağ alanı ve üzüm üretiminde beşinci sırada yer almaktadır. (Yazıcıoğlu ve Gökcen, 1976).

Son yıllarda istatistiklere göre Ülkemizde ortalama bağ alanı 671 000 hektar olup, burada yılda ortalama 3 456 000 ton kadar yaş üzüm üretilmektedir. (Anon, 1989).

Aktan (1940)ının yapmış olduğu bir çalışmaya göre Ülkemizde üretilen üzümlerin % 37'si pekmez ve pekmez ürünlerine işlenirken, son yıllarda bu oranın % 18 düzeyine kadar indiğinin tahmin edildiği belirtilmiştir. (Aktan, 1978).

Eski yıllarda insanların temel besin kaynaklarından biri olan pekmez değişen dünya koşulları içinde daha az tüketilen ürün haline gelmiştir. Ancak pekmezin beslenmedeki önemi azalmamıştır. Tersine insan beslenmesinde ne kadar önemli bir besin kaynağı olduğu daha çok kavranmıştır.

Üzüm pekmezi üretimi taze veya kuru üzüm şirasının, kimî yardımcı maddeler ile asitliğini azaltılarak veya azaltılmaksızın durulultuktan sonra açıkta veya vakumda koyulatılarak elde edilen koyu kıvamlı veya katı bir mamüldür. (Anon, 1982).

Üzüm şirasındaki asitliği başta Tartarik asit olmak üzere Malik asit ve az miktarda da sitrik asit oluşturur. Ortalaması olarak litredede 5 g olan bu asitlerin, tatlı pekmez üretebilmek

İçin belirli düzeyin altına indirilmesi gereklidir. Asit giderici olarak pekmeze katılacak maddelerin miktarları büyük önem kazanmaktadır. Asit gidericiler gereken mikardan az katıldığında istenilen standardta tatlı pekmez elde edilememekte ve pekmez ekşi olmaktadır. Ayrıca giderilemeyen asitlik şiranın konsantrasyonu aşamasında Hidroksimetilfurfural (HMF) nicelikinin artmasına neden olmaktadır. Buna karşılık asit giderici miktarı fazlalaştırıldığında pekmezin renki koyulaşarak olumsuz yönde etkilenmeyece olup, tat ve koku da bozulmaktadır (Akman, 1941). Asit giderici miktarının uygun oranının saptanması pekmezin kalitesi yönünden büyük önem kazanmaktadır.

Pekmez yapımında şiranın asitliğini gidermek amacıyla "Pekmez Toprağı" olarak adlandırılan ve içerisinde yüksek miktarda kalsiyum karbonat içeren beyaz renkli bir toprak kullanılmaktadır. Bu toprak şiranın asitliğini kısmen giderdiği gibi, berraklaşmaya da yardımcı olmaktadır (Gökçen ve ark., 1982).

Çizelge 1 : Farklı dozlardaki kalsiyum karbonat ile muamele edilen % 40 katı maddeli üzüm şrasının asitlik ve pH değerlerindeki değişimeler (Razzari ve ark., 1977).

Katılan CaCO ₃ (g/L)	Şırada pH	Genel Asit (g/L)		Asitlikteki Azalma (%)
		Tartarik Asit cins.den	Asitlikteki Azalma (%)	
0,0	3,85	6,00	—	—
0,5	3,90	5,80	6,66	
1,0	4,00	5,00	16,66	
2,0	4,50	3,20	46,66	
3,0	4,90	2,90	51,66	
4,0	5,05	2,80	53,33	
5,0	5,10	2,70	55,00	
6,0	5,15	2,70	55,00	

Pekmez toprağı şiranın asitliğini tamamen veya kısmen giderdiğinde başka, şiranın berraklaşmasına yardımcı olur. Bu berraklaşmaya pH değişikliği, sıcaklık ve pozitif yüklü kalsiyum iyonlarının etkileri vardır. Pekmez to-

rağı ilavesi ile asitlerin önemli bir kısmı topraktaki alkali ile nötrleştirildiğinden pH 6,0 veya 6,5'e yükselir ve böylece asitliğin azaltılması ile birlikte izoelektrik noktaya ulaşan koloidlerin bir kısmı da çöker. Şiranın (asit giderici) pekmez toprağı ile ısıtilması bu koagülasyonu ve çökelmeyi kolaylaştırıp çabuklaştırır (Yazıcıoğlu ve Gökçen, 1976).

2. Özdeş ve Yöntemler

Bu çalışmada özdeş olarak sultani çekirdeksiz kuru üzümden difüzyon batarya sistemi ile elde edilmiş % 20 ve % 30 katı maddeli şralar ile katkı maddesi olarak farklı bölgelerden sağlanmış pekmez toprakları ve teknik CaCO₃ kullanılmıştır.

2.1. Yöntemler

2.1.1. İşleme Yöntemi : 500 ml lik beherler içeresine alınan şiraya gerekli nicelikteki asit gidericiler ilave edilerek 70°C ye kadar ısıtılp bir kaç defa iyice karıştırıldıktan sonra durulmaya bırakılmıştır. Yeterli durulma gördükten sonra asitlik pH ve renk intensiteleri ölçülmüştür.

2.1.2. Analiz Yöntemleri : Asitlik tayini, Ekşili (1986)'ye göre gerekli seyreltme işlemi yapılan şira manyetik karıştırıcı ile sürekli karıştırılaak pH 8,1'e gelinceye kadar 0,1 N NaOH ile titre edilmiştir. pH tayini: Anon (1974)'a göre 25 ml örnek alınıp üzerine 25 ml saf su eklenerek homojen hale gelinceye kadar iyice karıştırılıp, daha önce sıcaklığı ayarlanmış pH metrenin elektrodu daldırılarak ölçülümuştur. Durulmuş şirada renk intensitesi ise spektrofotometrik yönteme göre 520 nm dalga boyunda transmittans değerlerinin okunması şeklinde yapılmıştır. Toprak analizleri ise: Saatçi ve ark. (1983)'na göre yapılmıştır.

3. ARAŞTIRMA BULGULARI ve TARTIŞMA

3.1. Pekmez Topraklarının Analiz Sonuçları

Asit giderici olarak kullandığımız pekmez topraklarının analizleri yapılmış ve sonuçlar aşağıdaki çizelge 2 de gösterilmiştir.

Çizelge 2 de görüldüğü gibi çeşitli bölgelerden sağlanan Pekmez topraklarının özellikleri farklılıklar göstermektedir. En yaygın pekmez üretim bölgelerinden sağlanmış olan beş farklı pekmez topraklarında CaCO₃ içerikleri % 55,97—90,57 arasında değişerek en yüksek değer olan % 90,57 ile Tariş birinci sırada olurken % 55,97 ile İznik son sırada yer almıştır. Ortalama CaCO₃ miktarı ise % 74,32 olmaktadır.

Çizelge 2 : Araştırmada kullanılan pekmez topraklarının kimî özellikleri

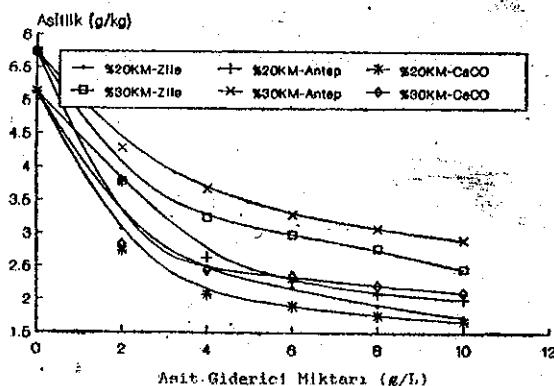
Toprak Çeşidi	CaCO ₃ (%)	pH	Toplam Kati Madde (%)	Nem (%)	Renk (Gözlem)
İznik	55,97	6,67	98,52	0,42	Açık kahve
Manisa	81,59	7,96	98,97	1,03	Krem
Tariş (İzmir)	90,57	8,37	99,17	0,83	Beyaz
Zile	78,20	7,75	98,43	1,57	Beyaz
Gaziantep	65,26	7,06	99,74	0,26	Beyaz

3.2. Pekmez Toprakları ile Muamele Edilen Şıraların Analiz Sonuçları

3.2.1. Asitlik Değerlerinde Oluşan Değişmeler

Çizelge 3 ile Şekil 1 de görüleceği üzere % 20 ve % 30 katı madde içeriaklı üzüm şıraları ile Zile Antep ve CaCO₃ karşılaştırılmıştır.

Asitlik C1-C2:Zile Antep ve CaCO₃ Karşılaştırılması

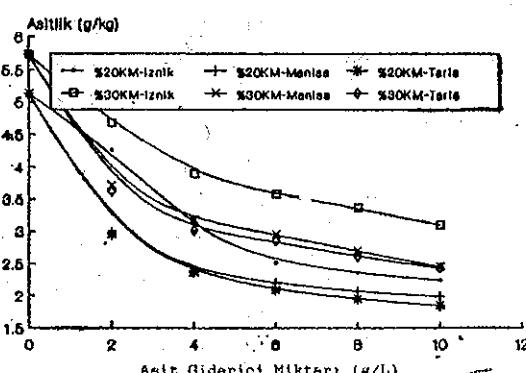

Nemilik oranları % 0,26—1,57 arasında değişerek % 0,26 nem değeri ile en kuru İznik toprağı olup, % 1,57 ile nem içeriği en fazla olan Zile pekmez toprağının olduğu gözlenmiştir. Nem oranları arasındaki fark çok yüksek olmuştur.

Zile, Tariş ve Gaziantep'den sağlanan toprak örnekleri beyaz renkli, Manisa'dan sağlanan krem ve İznik'ten sağlanan ise açık kahve renkli olduğu gözlenmiştir.

Şıralarında asitliğin giderilebilmesi için gerekten asit giderici madde miktarlarında önemli bir farkın olmadığı saptanmıştır. Bu iki ayrı kuru üzüm şırasının farklı katı madde içeriğine karşın, asit miktarlarının birbirine yakın olmasından ötürü asit giderme açısından önemli bir farkın olmadığı anlaşılmıştır.

Asitlik C1-C2:İznik, Manisa ve Tariş Karşılaştırması

Şekil 1 : Pekmez Toprakları ile Muamele Edilen şıraların Asitlik Değerlerindeki Değişimeler

Cizelge 3. Farklı Bölgelere Ait Pekmez Topraklarının iki farklı bileşimdeki sıraya ilavesi sonucunda asitlik değerlerinde oluşan değişimler

Toprak Katı Madde Çeşidi (%)	Kod	Şıra İlave Edilen Toprak Miktarı (g/L)						Yeterli Miktar g/L
		0	2	4	6	8	10	
Iznik								
20	T1	5,13a	3,96a	3,00a	2,52a	2,36a	2,24a	
	T2	5,13	4,38	3,64	2,89	2,13	1,40	10
	F	—	-0,42	-0,64	-0,37	+0,23	+0,84	
30	T1	5,73a	4,68a	3,89a	3,58a	3,37a	3,10a	
	T2	5,73	4,38	3,64	2,89	2,14	1,40	10
	F	—	+0,30	+0,25	+0,69	+1,23	+1,70	
Manisa								
20	T1	5,13a	2,98a	2,39a	2,20a	2,07b	1,99b	
	T2	5,13	4,04	2,95	1,87	0,78	-0,31	6
	F	—	-1,06	-0,56	-0,33	+1,29	+2,30	
30	T1	5,73a	3,71a	3,18a	2,96a	2,70b	2,46b	
	T2	5,73	4,04	2,95	1,87	0,78	-0,31	6
	F	—	-0,33	+0,23	+1,09	+1,92	+2,77	
Tarış (İzmir)								
20	T1	5,13a	2,96a	2,37a	2,09b	1,95b	1,85b	
	T2	5,13	3,92	2,71	1,51	0,30	-0,91	5
	F	—	-0,96	-0,34	+0,58	+1,65	+2,76	
Zile								
20	T1	5,13a	3,07a	2,41a	2,17a	1,90b	1,73b	
	T2	5,13	4,09	3,04	2,00	0,96	-0,08	6
	F	—	-1,02	-0,63	+0,17	+0,94	+1,81	
30	T1	5,73a	3,78a	3,24a	2,98	2,76b	2,45b	
	T2	5,73	4,09	3,04	2,00	0,96	-0,08	6
	F	—	-0,31	+0,20	+0,98	+1,80	+2,53	
Gaziantep								
20	T1	5,13a	3,79a	2,63a	2,27a	2,08b	2,00b	
	T2	5,13	4,26	3,39	2,52	1,65	0,78	7
	F	—	-0,47	-0,76	-0,25	+0,43	-1,22	
30	T1	5,73a	4,28a	3,67a	3,28a	3,07b	2,89b	
	T2	5,73	4,26	3,39	2,52	1,65	0,78	7
	F	—	-0,02	+0,28	+0,76	+1,42	+2,11	

	T1	5,13a	2,73a	2,07b	1,90b	1,75b	1,67b	
20	T2	5,13	3,80	2,46	1,13	-0,20	-1,53	3
	F	—	-1,07	-0,39	+0,77	+1,95	+3,20	
	CaCO₃							
30	T1	5,73a	2,83a	2,44b	2,35b	2,20b	2,10b	
	T2	5,73	3,80	2,46	1,13	-0,20	-1,53	3
	F	—	-0,97	+0,02	+1,22	+2,40	+3,63	

T1 : Titrasyon Sonucunda hesaplanan asit miktarı

T2 : Asit giderme işleminden sonra Teorik olarak olması gereklı asit miktarı

F : T2 - T1

a : p < 0,01 düzeyinde önemli

b : p < 0,01 düzeyinde öünsiz

Genel asidi 5-6 g/L olan bir litre üzüm sırasının asitliğinin giderilmesi veya istenen düzeye indirilmesi için % 50-60 CaCO₃ içeren pekmez topraklarından 10 g, % 60-70 CaCO₃ içerenlerden 7 g ve % 80-90 CaCO₃ li olan pekmez topraklarından ise 6 g kullanılması yeterli olmaktadır. Teknik CaCO₃ kullanılması durumunda ise 3 g yeterli bulunmuştur.

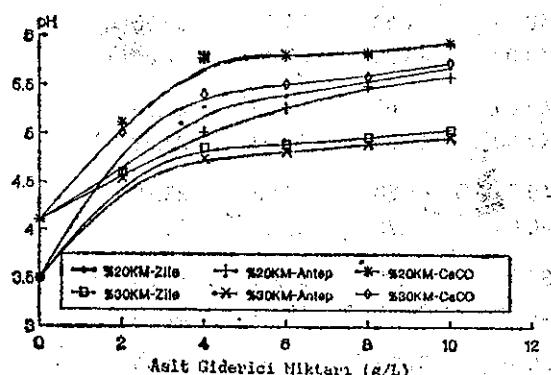
% 20 katı maddeli şiranın litresine 6 g, % 30 katı maddeli şiranın litresine 2 g katılan asit giderici ile asitlik giderilmesi yönünden teorik olarak hesaplanan (T2) değerlerinin titrasyon sonunda hesaplanan (T1) değerlerinden daha büyük olduğu görülmüştür. Bunun nedeni şıralara ilave edilen asit giderici niceliklerinin gereken mikttardan az olduğu, zira bir kısım asitlerin serbest kalarak şiranın dinlenmesi sırasında asit gidericilerden ayrı olarak tartaratlar halinde çökmelerinden ileri gelebileceği olsa gerektir.

3.2.2. pH Değerlerinde Oluşan Değişmeler

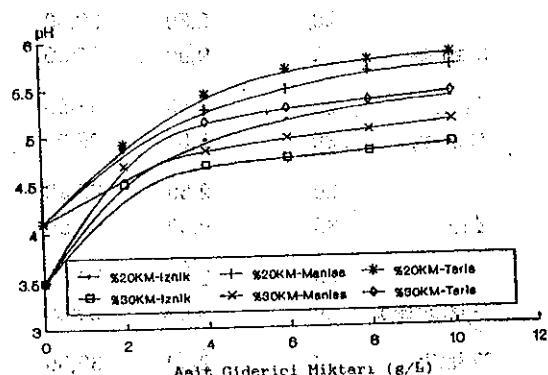
Çizelge 4 ve Şekil 2 den izlenebileceği gibi her iki şıra örneklerinden artan asit giderici niceliklerini paralel olarak pH değerleride doğal olarak artmıştır. pH değerlerinde bu artış CaCO₃ içeriği en yüksek olan Teknik CaCO₃ in, % 20 Katı maddeli şiraya ilavesi ile 5,94 değerine ulaşarak en fazla olduğu ve en az artışın ise CaCO₃ içeriği en az olan İznik pekmez toprağının % 30 katı maddeli şirayla ilavesi sonucunda pH değeri 4,90 değerine ulaşması ile olmuştur. % 30 katı maddeli şiranın pH değerleri doğal olarak % 20 katı maddeli şiranıklarından daha az olarak gerçekleşmiştir.

Bütün asit gidericilerin her iki şiraya ilavesi sonucunda pH değerlerinde oluşan değişimlerin istatistiksel olarak p ≤ 0,01 düzeyinde önemli olduğu saptanmıştır.

pH C1-C2:Zile,Antep ve CaCO₃ Karşılaştırılması

pH C1-C2:Iznik,Manisa ve Tarla Karşılaştırması

Şekil 2 : Pekmez Topraklarının Şıralara İlavesi Sonucunda pH değerlerindeki değişimleri

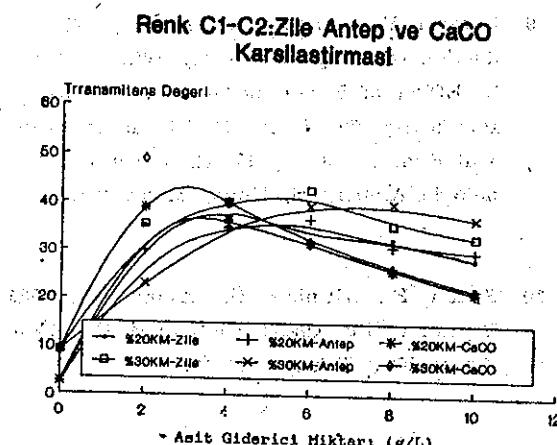
Çizege 4. Pekmez topraklarının Şıraflara ilavesi sonucunda pH değerlerinde oluşan değişimeler

Asit G'derici	Katı Madde	Şırayallave edilen toprak miktarı (g/L)					
		0	2	4	6	8	10
İznik	20	4,10	4,55	4,96	5,17	5,32	5,39
	30	3,49	4,50	4,69	4,76	4,82	4,90
Manisa	20	4,10	4,88	5,28	5,49	5,67	5,72
	30	3,49	4,69	4,84	4,97	5,05	5,14
Tarsus (İzmir)	20	4,10	4,92	5,44	5,69	5,78	5,84
	30	3,49	4,88	5,15	5,29	5,36	5,44
Zile	20	4,10	4,63	5,28	5,40	5,55	5,69
	30	3,49	4,61	4,86	4,89	4,97	5,05
Gaziantep	20	4,10	4,57	5,02	5,28	5,50	5,60
	30	3,49	4,54	4,75	4,82	4,90	4,97
Teknik	20	4,10	5,12	5,78	5,81	5,83	5,94
CaCO ₃	30	3,49	5,01	5,41	5,52	5,60	5,74

3.2.3. Renk İntensitelerindeki Değişimeler

Çizege 5. Pekmez topraklarının Şıraflara ilavesi sonucunda pH değerlerinde oluşan değişimeler

Asit G'derici	Katı Madde	Şırayallave edilen toprak miktarı (g/L)					
		0	2	4	6	8	10
İznik	20	2,50	18,50	24,25	28,63	32,00	37,75
	30	9,00	36,00	38,00	40,50	42,00	43,00
Manisa	20	2,50	29,50	40,75	41,63	34,75	30,25
	30	9,00	35,50	43,00	46,00	36,25	32,00
Tarsus (İzmir)	20	2,50	38,50	43,00	43,63	31,50	24,50
	30	9,00	39,00	47,00	46,00	35,00	24,63
Zile	20	2,50	35,25	40,00	42,38	32,60	28,38
	30	9,00	35,50	40,00	42,75	35,50	33,00
Gaziantep	20	2,50	30,00	34,93	36,75	31,00	30,00
	30	9,00	23,00	35,50	39,50	40,00	37,00
Teknik	20	2,50	39,00	36,50	31,63	26,00	21,50
CaCO ₃	30	9,00	49,00	40,00	32,00	26,50	22,00

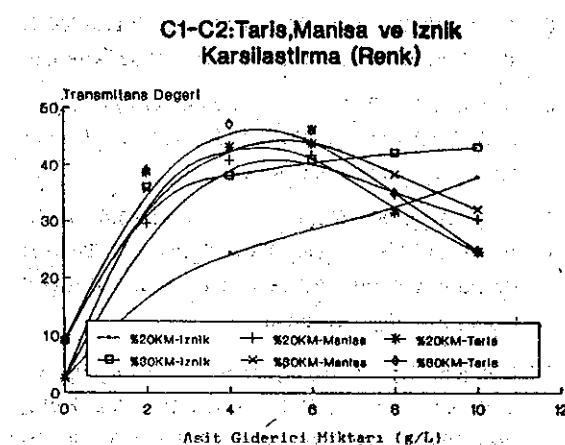

Şekil 3: Pekmez Topraklarının Şiralarla Muamelesi Sonucunda Renk Değişmeleri

Çizelge 5 ve Şekil 3 den izlenebileceği gibi her iki şiranın litresine ilave edilen CaCO_3 içeriği en az olan İznik pekmez toprağının 10 g niceligiye kadar transmitans değerleri sürekli artmış ve dolayısı ile şiranın rengide giderek berraklaşmıştır. Manisa, Tariş, Zile ve Gaziantep bölgelerinden sağlanan pekmez topraklarından ise her iki şiranın litresine 6 g, teknik CaCO_3 'tan ise 2 g ilave edilen niceliklerine kadar transmitans değerleri giderek artmış ve şiralardan renkleri de berraklaşmıştır. Bu değerlerden sonra ise transmitans değerleri düşerek şiralardan renkleride koyulaşmıştır.

% 20 katı maddeli şiranın rengi bütün asit gidericilerden % 30 katı maddeli şiranın rengeinden daha koyu olduğu gözlenmiştir. Transmitans değeri en küçük ve en koyu renkli olan şiranın, % 20 katı maddeli örneğin litresine CaCO_3 içeriği en fazla olan teknik CaCO_3 'tan 10 g ilave edilen örnekte olduğu saptanmıştır.

Çizelge 3'de belirtilen asit giderme işleminden sonra teorik olarak hesaplanan (T_2)

Şekil 4: C1-C2: Tarla, Manisa ve İznik Karşılaştırması (Renk)

asitlik değeri ile Titranyon sonucunda ölçülen (T_1) asitlik değerleri arasındaki fark (F) büyükçe transmitans değerlerinin düşüğü, (F) değerlerinin ve özellikle (—) negatif değerlerde (+) pozitif değere geçme sınırından itibaren rengin giderek koyulaştığı saptanmıştır.

4 — SONUC

Pekmez Üretiminde şiranın asitliğinin giderilmesi sırasında Pekmez toprağının gelişen güzel değil, belirli ölçüler içerisinde katılması gereklidir. Normalde daha çok katıldığı zaman ortamda fazla miktarda bulunan kalsiyum karbonat dan dolayı artan alkalitede şiranın renchine koyulaşma olup, tat ve kokusu da olumsuz yönde değişime uğramaktadır. Gerekenden az miktarda asit giderci katıldığı zaman ise pekmez ekşi olup ortamda fazla miktarda bulunan asitler konsantrasyon sırasında pH düşmesine ve sıcaklığın da etkisi ile Hidroksimetilfurfurral (HMF) oluşumunun hızlanması ve yine ningen karemetleşmesine neden olacaktır.

K A Y N A K Ç A

1. Akman, A.V., 1941. Pekmez Toprağı Miktarı Üzerinde Bir Araştırma. Ziraat Dergisi 2 (16) 1 - 6 Ankara.
2. Aktan, R., 1940. Üzüm Pekmezleri Üzerine Teknik Araştırmalar. Ankara Univ. Ziraat Dergisi 1 (12) 12 - 28.
3. Aktan, N., 1978. Türkiye Bağcılığı ve Şarapçılığı. Ege Univ. Ziraat Fak. Dergisi. Cilt 15 Sayı 1.
4. Anon, 1974. Meyve ve Sebze Mamulleri pH Tayini. Türk Standartlar Enst. TS 1728 Temmuz 1974 Ankara.

5. Anon, 1982. Üzüm Pekmezi Standartı. Türk standartlar Enst. TS 3792 Eylül 1982 Ankara.
6. Anon, 1989. Türkiye İstatistik Yılıığı, 1980 - 1987 Başbakanlık Devlet İst. Enst. Devlet İst. Enst. Matbaası Ankara.
7. Ekşioğlu, A., 1986. Konserve Endüstrisinde Kalite Kontrol Semineri. T.C. Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Sınai Eğitim ve Geliştirme Merkezi Genel M.d. lüğü Ankara.
8. Gökcen, J.; Ömeroğlu, S.; Çeritoglu, A.; 1982. Üzümlerde Elde Edilen Pekmez, Bulaşma, Jöle, Cevizli Sucuk gibi Tipik Türk Giđda Maddelerinin Yapım Yöntemlerinin Geliştilmesi Olanaklarının Araştırılması. TÜBİTAK Marmara Bilimsel ve Endüstriyel Araştırma Enst. Beslenme ve Gıda Tekn. Böl. Yaym No. 65 Gebze.
9. Razzari, F.; Pompei, C.; Peri, C.; 1977 Production of Grape Sugar for Wine and Use II. Effect of Pre-Concentration of Must on Purification Treatment. Rivista di viticoltura e di Enologia 30 (1) 17 - 32. Istituto di Tecnologie Alimentari, Univ. Milan Italy.
10. Saatçi, F.; Altınbas, Ü.; Akinci, C.; 1983. Toprak ve Su Analiz Yöntemleri. Ege Univ. Ziraat Fak. Teksisir No. 18.
11. Yazıcıoğlu, T.; Gökcen, J.; 1976. Kuru Üzüm Difflüzyon yol ile Pekmez (Konsantrasyon) Elde Edilmesi İçin Geliştirilen Bir Yöntem. TÜBİTAK Marmara Bilimsel ve Endüstriyel Araşt Enst. Yay. No. 11 Gebze.